

OKRESNÁ PROKURATÚRA RUŽOMBEROK
Dončova 8, 034 53 Ružomberok 1

Číslo: 1 Pv 17/16/5508-34
EEČ: 2-42-9-2021

Ružomberok 08.01.2021

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: trestný čin: skrátenie dane a poistného podľa § 148 odsek 1, odsek 5 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 10/1999 Zbierky zákonov
trestný čin: podvod podľa § 250 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 10/1999 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Ružomberok

Podľa § 215 odsek 1 písmeno a Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: 034 95 XXXXX, Slovensko
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- trestný čin: skrátenie dane a poistného podľa § 148 odsek 1, odsek 5 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 10/1999 Zbierky zákonov

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

- trestný čin: podvod podľa § 250 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 10/1999 Zbierky zákonov

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

1) XXXXX ako daňový subjekt fyzická osoba podnikajúca na základe živnostenského listu č. XXXXX vydaného Živnostenským oddelením Okresného úradu XXXXX dňa 21.11.1996, nepodal za rok 1997 Daňovému úradu XXXXX daňové priznanie k dani z príjmov fyzických osôb, a to aj napriek tomu, že podľa

zistení DÚ XXXXX mal ako daňový subjekt za rok 1997 príjem podliehajúci dani z príjmov fyzických osôb vo výške najmenej 16.536.460,-Sk, ktorý nepriznal, daňové priznanie nepodal, čím skrátil daň z príjmu fyzických osôb v rozsahu 6.850.068,-Sk, (227 380,60,-€),

2) XXXXX ako daňový subjekt fyzická osoba podnikajúca na základe živnostenského listu č. XXXXX vydaného Živnostenským oddelením Okresného úradu XXXXX dňa 21.11.1996, bol dňom 22.11.1996 zaregistrovaný Daňovým úradom XXXXX ako štvrťročný platca dane z pridanej hodnoty (ďalej len DPH), pričom dňa 24.07.1997 podal na DÚ v Ružomberku daňové priznanie k DPH za 2/4 rok 1997, v ktorom uviedol a priznal uskutočnené zdaniteľné plnenia vo výške znejúcej na sumu 56.996,-Sk, avšak zistením Daňového úradu XXXXX daňový subjekt XXXXX v druhom štvrťroku 1997 prijal daňové plnenia na výstupe vo výške najmenej 3.053.247,90 Sk, tieto zatajil a neuviedol, čím správcu dane Daňový úrad XXXXX uviedol do omylu a spôsobil tak škodu štátnemu rozpočtu SR vo výške 689.138,-Sk (22 875.19,-€),

3) XXXXX ako daňový subjekt fyzická osoba podnikajúca na základe živnostenského listu č. XXXXX vydaného Živnostenským oddelením Okresného úradu XXXXX dňa 21.11.1996, bol dňom 22.11.1996 zaregistrovaný Daňovým úradom XXXXX ako štvrťročný platca DPH, pričom dňa 27.10.1997 podal na DÚ v Ružomberku daňové priznanie k DPH za 3/4 rok 1997, v ktorom uviedol a priznal uskutočnené zdaniteľné plnenia vo výške znejúcej na sumu 3.123.600,-Sk pri 6 % DPH a na sumu 4.330.000,-Sk pri 23 % DPH, avšak zistením Daňového úradu XXXXX daňový subjekt XXXXX v treťom štvrťroku 1997 prijal daňové plnenia na výstupe podliehajúcej 23 % DPH vo výške najmenej 7.200.812,-Sk, tieto zatajil a neuviedol, čím správcu dane Daňový úrad XXXXX uviedol do omylu a spôsobil tak škodu štátnemu rozpočtu SR vo výške 472.871,-Sk (15 696,44,-€),

4) XXXXX ako daňový subjekt fyzická osoba podnikajúca na základe živnostenského listu č. XXXXX vydaného Živnostenským oddelením Okresného úradu XXXXX dňa 21.11.1996, bol dňom 22.11.1996 zaregistrovaný Daňovým úradom XXXXX ako štvrťročný platca DPH, pričom v určenom termíne a ani potom nepodal DÚ XXXXX daňové priznanie k DPH za 4/4 rok 1997, a to aj napriek tomu, že podľa zistenia Daňového úradu XXXXX daňový subjekt XXXXX vo štvrtom štvrťroku 1997 prijal daňové plnenia na výstupe vo výške najmenej 11.880.000,-Sk, tieto zatajil a nepriznal, čím spôsobil škodu štátnemu rozpočtu SR vo výške 2.732.400,-Sk (90 699,06,-€) v zastúpení Daňového úradu XXXXX,

čím celkovo skrátil daň v rozsahu 6.850.068,-Sk (227 380.60,-€), a uvedením DÚ XXXXX do omylu spôsobil škodu vo výške 3.894.409,-Sk (129.270,70 €),

lebo je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa Krajského úradu vyšetrovania PZ Žilina zo dňa 13.09.2000, sp. zn. ČVS: KUV-60/OVEK-2000, vydaným v zmysle § 160 ods. 1 Trestného poriadku účinného v danom čase bolo začaté trestné stíhanie a súčasne v zmysle § 163 ods. 1 Trestného poriadku účinného v danom čase bolo vznesené obvinenie osobe XXXXX, nar. XXXXX v XXXXX trvale bytom XXXXX č. XXXXX,

okres XXXXX, pre trestný čin skrátenia dane podľa § 148 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona účinného do 31.08.1999 (v bode 1), a pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona účinného do 31.08.1999 (v bodoch 2-4) na tom skutkovom základe ako je popísané vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Predmetné uznesenie o vznesení obvinenia bolo v čase jeho vydania doručené (dňa 02.10.2000) aj ustanovenému obhajcovi XXXXX XXXXX, XXXXX, ktorá proti tomuto uzneseniu sťažnosť nepodala. Uznesenie bolo neskôr obvinenému XXXXX doručené dňa 05.09.2012 pred jeho výsluchom na Okresnom súde XXXXX. Obvinený proti vydanému uzneseniu sťažnosť nepodal, pričom dňa 08.10.2012 splnomocnil na zastupovanie v trestnom konaní obhajcu XXXXX, XXXXX. Zvolenie obhajcu bolo konajúcemu vyšetrovateľovi oznámené dňa 12.10.2012.

Dodatočne podaná sťažnosť zvoleného obhajcu XXXXX zo dňa 25.10.2012 proti predmetnému uzneseniu o vznesení obvinenia v mene obvineného XXXXX bola uznesením prokurátora z 21.11.2012 zamietnutá v zmysle § 193 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku ako podaná neoprávnenou osobou.

Trestné stíhanie vo veci bolo opakované prerušené v čase od 18.04.2001 do 31.03.2008, od 10.06.2011 do 03.04.2012, od 30.04.2012 do 05.09.2012 a od 08.02.2013 do 06.11.2020.

Po obvinenom XXXXX bolo dňa 10.10.2000 vyhlásené pátranie, avšak s negatívnym výsledkom. Operatívno-pátracou činnosťou bolo zistené, že obvinený sa zdržiava v Spojených štátoch amerických. Za účelom vydania obvineného na územie SR bol dňa 09.04.2001 Okresným súdom Žilina sp. zn. 3Tp 33/01 vydaný medzinárodný zatýkací rozkaz. Uvedený zatýkací rozkaz nebol realizovaný z dôvodu porušovania federálnych zákonov USA obvineným počas jeho pobytu v USA a nakoniec bol tento zatýkací rozkaz na návrh prokurátora dňa 04.04.2012 Okresným súdom Žilina odvolaný s poukazom na ustanovenie § 491 ods. 1 písm. b) a ods. 2) Trestného poriadku. Dňa 05.04.2012 bol následne vydaný nový Príkaz na zatknutie sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu XXXXX sp. zn. 0Tp/11/2012, na základe ktorého bol neskôr dňa 05.09.2012 zatknutý a po vypočutí prepustený na slobodu.

Obvinený XXXXX spáchanie skutku od počiatku popiera a tvrdí, že on žiaden z dokladov uvedených v obvinení nevystavil ani nepodpísal, osoby s ktorými mal obchodovať nepozná, nevyhotovoval daňové priznania a podľa jeho názoru neznáma osoba nelegálne vykonávala podnikateľskú činnosť na jeho meno. Vznesenie obvinenia mu bolo oznámené až 05.09.2012 (12 rokov po jeho vydaní), kedy následne vo svojej výpovedi ako obvinený dňa 07.11.2012 uviedol, že od septembra roku 1997 podnikateľskú činnosť fakticky nevykonával, žiadny z dokladov na ktoré vyšetrovateľ Krajského úradu vyšetrovania poukazuje v odôvodnení napadnutého uznesenia nevyhotovil on, daňové priznania k DPH za II. a III. štvrtrok roku 1997 nepodával a o existencii tam uvedených faktúr, príjmových a výdavkových dokladov k uvedeným faktúram nemá vedomosť. Tieto doklady nevyhotovil ani nepodpisoval. Osoby, ktoré sú uvedené ako odberatelia vo faktúrach uvedených v odôvodnení napadnutého uznesenia, obvinený nepozná, nikdy ich nekontaktoval telefonicky ani osobne a tieto osoby si u neho neobjednali dodanie akýchkoľvek služieb. Obvinený má za to, že neznáma osoba, alebo neznáme osoby nelegálne

vykonávali podnikateľskú činnosť na jeho meno, falšovali jeho podpisy na faktúrach a príjmových a výdavkových dokladoch, v jeho mene podávali daňové priznania a tým spáchali skutky uvedené vo výrokovvej časti napadnutého uznesenia.

V roku 1997, predtým ako odišiel do Kanady (podľa jeho tvrdenia mal byť od 10.10.1997 už v Kanade) mal byť predvolaný na DÚ XXXXX, kde mal byť oboznámený s faktúrami na mobilné telefóny a ešte ďalší biznis na ktorý si už nepamätá pričom im vtedy mal uviesť, že o tom nič nevie a tieto doklady nevystavil čo malo byť zrejme podľa podpisov na faktúrach. K daňovej kontrole DÚ XXXXX v dňoch 26.02.1999 do 24. 03.1999 číslo protokolu XXXXX uviedol, že od roku 1997 bol v Kanade a potom USA a o žiadnej kontrole nevedel.

Obvinený XXXXX zároveň uviedol, že má podozrenie, že jeho kamarát XXXXX, ktorý ho mal zainteresovať do podnikania a ktorý sa nachádza niekde v Anglicku mohol byť tou osobou, ktorá realizovala transakcie, ktoré sú predmetom vyšetrovania v jeho mene. Keď odchádzal do Kanady tak mu mal XXXXX povedať, že aby sa nebál, že mu má nechať svoj živnostenský list a on veci súvisiace s jeho živnosťou odhlási na príslušných úradoch a zruší živnosť. XXXXX mal mať množstvo kontaktov a mal mu sľúbiť, že mu ako umelcovi pomôže nakontaktovať sa na nejakých vplyvných ľuďí, keďže XXXXX mal výstavy ako maliar.

Svedok XXXXX, otec obvineného XXXXX, dňa 09.04.2008 uviedol, že syn odcestoval do zahraničia v mesiaci november 1997. Od tej doby doma nebol. Domov len nepravidelne telefonoval, ostatne v decembri 2007. Predtým ako odcestoval pracoval ako živnostník maliar, robil len robotníka maliara pre iných, nie na živnosť. Podľa neho jeho syn XXXXX nikdy nebol živnostníkom, nevenoval sa obchodu, do áut bol laik, nerozumel tomu, nemal o to ani záujem. On mal záujem na maľovaní bol vyučený bytový maliar, no maľoval aj obrazy. Predtým ako odišiel do USA nenosil domov veľa peňazí, niekedy si musel syn od neho aj požičať.

XXXXX úradu XXXXX XXXXX dňa 08.04.2008 uviedla, že vykonávala kontrolu na dani z príjmov fyzickej osoby XXXXX za rok 1997. Keďže bol daňový subjekt od počiatku kontroly nekontaktný, nakoľko sa mal nachádzať v USA kontrola prebehla bez jeho prítomnosti a upovedomenia. Dožiadaním na niektoré subjekty a vykonanými nahláškami bola stanovená celková čiastka príjmov bez DPH na sumu 22.048.613,-Sk a DÚ RK boli uznané náklady vo výške 25% z príjmov to je 5.512.153,-Sk, čím sa stanovil čiastkový základ dane na sumu 16.536.460,-Sk a bola mu priznaná aj odpočítateľná položka vo výške 21.000,-Sk. Na základe uvedeného bola vyčíslená daňová povinnosť vo výške 6.850.068,-Sk, ktorú mal XXXXX odvieť štátnemu rozpočtu na dani z príjmov fyzických osôb za rok 1997.

XXXXX úradu XXXXX XXXXX dňa 08.04.2000 uviedla, že vykonávala daňovú kontrolu na DPH u daňového subjektu XXXXX za obdobie II., III., IV. roku 1997 spoločne s IXXXX XXXXX bol registrovaný ako platiteľ DPH od dňa 22.11.1996 ako štvrtročný platca XXXXX podal daňové priznanie k DPH za IV. štvrťrok 1996 a to dňa 27.01.1997 s daňovou povinnosťou vo výške 15.010,-Sk. Daňovú povinnosť si splnil dňa 27.01.1997 a túto uhradil na účet DÚ XXXXX, za I. štvrťrok 1997 a to dňa 25.4.1997 s vlastnou daňovou povinnosťou vo výške 6.047,-Sk. Túto daňovú povinnosť uhradil dňa 25.04.1997, za II. štvrťrok 1997 a to dňa 25.07.1997 s vlastnou daňovou povinnosťou vo výške 1.004,-Sk, ktorú uhradil dňa 25.07.1997, za

III. štvrťrok 1997 a to dňa 27.10.1997 s vlastnou daňovou povinnosťou vo výške 4.336,- Sk, ktorú uhradil dňa 27.10.1997. Odvtedy daňovú povinnosť si nesplnil ani k dani z DPH a ani k dani z príjmu fyzických osôb. Správca dane zaslal výzvy na podanie daňových priznaní, ktoré sa vracali ako nedoručené, s poznámkou adresát je dlhodobo odcestovaný v USA. Nakoľko XXXXX nepodával od IV. štvrťroku 1997 žiadne daňové priznanie bolo mu na základe usmernenia a stanoviska Ústredného daňového riaditeľstva Banská Bystrica z úradnej moci určené posledné zdaňovacie obdobie IV. kvartál 2001. Na základe posledného zdaňovacieho obdobia bola ukončená registrácia na daň z pridanej hodnoty dňa 01.01.2002. Správca dane daňovú povinnosť určil podľa pomôcok a to nahlášok, ktoré mal k dispozícii - platby vyplatené v hotovosti nad 10.000,-Sk, ktoré sa oznamovali na miestne príslušný daňový úrad.

Bezprostredne po vznesení obvinenia boli v priebehu mesiaca október 2000 vypočutí aj zástupcovia podnikateľských subjektov, ktorí mali s obvineným v danom čase obchodovať.

Svedok **XXXXX** (spol. XXXXX) dňa 30.10.2000 uviedol, že s XXXXX sa stretol na prelome rokov 1996 - 1997 niekde v Levoči na obchodnom jednaní, kde mu mal povedať, že má kontakty ohľadom kúpy dreva. Po 2-3 mesiacoch sa mali dohodnúť, že XXXXX mu zoženie drevo ktoré on následne predá. Drevo sa malo nakladať na vagóny v Podbrezovej a ísť do zahraničia. On mal XXXXX vyplácať peniaze v hotovosti, XXXXX mal vyplácať svojich dodávateľov a rozdiel súm mal byť XXXXX zisk. Dňa 14.01.1997 mali spísať sprostredkovateľskú zmluvu na základe ktorej mal dňa 10.06.1997 XXXXX vyplatiť 1.045.500,- Sk v hotovosti za sprostredkovanie predaja gatra s príslušenstvom, dňa 25.09.1997 sumu 1.476.000,-Sk pričom to mala byť platba za drevo i keď na faktúre malo byť uvedené, za sprostredkovanie. Na začiatku podnikania mu mal XXXXX predložiť živnostenský list aj doklad o platcovi DPH, taktiež mal byť aj raz u XXXXXku doma v obci XXXXX č. 67. Všetky doklady mal mať XXXXX vždy už pripravené, alebo ich mal vypisovať pred ním. V roku 1998 mal kvôli XXXXXkovým faktúram daňovú kontrolu, ktorá konštatovala, že má doklady v poriadku. Niekedy koncom septembra až začiatkom októbra 1997 mal vidieť XXXXX naposledy, pričom začiatkom decembra 1997 sa mal dozvedieť, že XXXXX je mimo SR. XXXXX sa mu mal zdôveriť, že by chcel ísť študovať maliarstvo do zahraničia a pri jeho návšteve u neho doma mu mal ukazovať aj obraz ktorý namaľoval.

Svedok **XXXXX** (spol. XXXXX) dňa 30.10.2000 uviedol, že pozná XXXXX od prelomu rokov 1996 - 1997 mali sa zoznámiť v reštaurácii v Ružomberku. Mal vedieť, že XXXXX maľuje obrazy a aj nejaké mu mal ukazovať. Jeho kontakt s XXXXX sa mal týkať len umeleckej činnosti a nespomínal si, že by jednali spolu ohľadom obchodov s drevom. Či jeho spoločník vo firme XXXXX uzatvoril s XXXXX nejaký obchod s drevom nevedel uviesť. K dokladu č. 3001/97 na sumu 350.000,-Sk, na základe ktorého mala spol. XXXXX vyplatiť XXXXX uvedenú sumu a ktorý mal on vystaviť uviedol, že on si nespomína na uvedený obchod a nevie za čo to mohlo byť, on XXXXXkovi nikdy takúto sumu nevyplatil. Účtovníctvo spol. XXXXX bolo v novembri 1997 zaistené políciou za prítomnosti druhého konateľa p. Štepa a on od tej doby vo firme prestal vykonávať svoju činnosť.

Svedok **XXXXX** (spol. XXXXX) dňa 03.10.2000 uviedol, že s XXXXX z

Ružomberka sa mal stretnúť asi 4 - 5 krát v roku 1997. XXXXX sa mu mal preukázať občianskym preukazom, živnostenským listom a registráciou platcu DPH. Mali sa stretávať v kancelárii spol. XXXXX O XXXXX mal mať vedomosť, že je maliarom mal sa zaujímať o obrazy a umenie toto mal vedieť od XXXXX ktorý sa mal takto prezentovať. Taktiež mu mal povedať, že chce ukončiť podnikateľské aktivity, lebo chcel ísť do zahraničia na stáž. Mali spolu podpísať dve sprostredkovateľské zmluvy a to dňa 24.03.1997 na základe ktorej mala byť XXXXX vyplatená suma 3.690.000,- SK a dňa 27.06.1997 na základe ktorej mala byť XXXXX vyplatená suma 6.211.500,- Sk v hotovosti pričom obe sumy mali byť vyplatené v kancelárii spol. XXXXX bez prítomnosti ďalšej osoby. XXXXX mu mal dohodiť nejakých klientov na kúpu vozidiel zn. TOYOTA, ktoré on v tom čase predával. Taktiež mal dňa 15.06.1998 XXXXX vyplatiť v hotovosti sumu 1.500.600,-Sk v hotovosti v kancelárii spol. XXXXX s.r.o..

Svedok **XXXXX** (XXXXX - XXXXX dňa 12.10.2000 uviedol, že s XXXXX sa mal zoznámiť na akciách SZM v Ružomberku. XXXXX ho mal požiadať o prácu a na základe uvedeného sa mal rozhodnúť, že ho vyskúša ako obchodného zástupcu. XXXXX mu mal predložiť živnostenský list a registráciu platcu DPH. Dňa 06.12.1996 mal XXXXX z ním prísť do kancelárie, kde mu mal predložiť zmluvu o sprostredkovaní aj s prílohami, s ktorou mal XXXXX súhlasiť. Na konkrétnej odmene alebo percentách zo zisku sa nedohodli. Počas celého roku 1997 mal XXXXX za sprostredkované akcie vyplácať čiastky na ktorých sa mali dohodnúť u seba v kancelárii bez prítomnosti tretej osoby. Dňa 05.10.1997 mali dať dohromady všetky spoločné obchody a XXXXX mal doniesť faktúru 5/10/97 a príjmový doklad na všetky vyplatené peniaze 4.280.400,-Sk s DPH. Vtedy mali ukončiť aj spoluprácu a XXXXX mu mal povedať, že si našiel inú prácu a nemá čas sa venovať práci pre jeho firmu. Peniaze mal zahrnúť do účtovníctva jednorazovo a v tom období mu mal vzniknúť nadmerný odpočet DPH, ktorý mu nechcel DU XXXXX vyplatiť a k vyplateniu došlo až na základe rozhodnutia ústredného daňového riaditeľstva.

Svedok **XXXXX** (spol. XXXXX) dňa 09.10.2000, uviedol, že s XXXXX sa mal zoznámiť niekedy začiatkom júla 1997. Mali sa stretnúť u neho v Banskej Bystrici, kde mal prísť XXXXX ešte s dvomi párnami a mal mu povedať, že má veľa kontaktov v rôznych oblastiach. Prvú sprostredkovateľskú zmluvu mali podpísať 15.07.1997 v kancelárii XXXXX na sumu 550.000,-Sk, ktorý nevedel uviesť prečo na uvedenú sumu ani za čo to bolo. Druhú zmluvu mali podpísať 15.08.1997, odmena mala byť podľa výšky sprostredkovaných obchodov a služieb, no neexistujú žiadne doklady, ktoré by preukazovali akúkoľvek činnosť XXXXX. Malo sa jednať o konzultačné a sprostredkovateľské služby, dodávky stavebných strojov. XXXXX sa mal preukázať občianskym preukazom, živnostenským listom (fotokópia priložená k výpovedi), dokladom o registrácii platcu DPH (fotokópia priložená k výpovedi). Na základe sprostredkovaných obchodov mal osobne vyplatiť XXXXX dňa 23.10.1997 sumu 861.000,-Sk s DPH on osobne v hotovosti a XXXXX mal podpísať výdavkový pokladničný doklad, prítomný mal byť ešte nejaký XXXXX priateľ. Obdobným spôsobom mal vyplatiť XXXXX aj dňa 24.09.1997 sumu 676.500,-Sk a dňa 07.10.1997 sumu 799.500,- Sk ktoré sumy mali byť zahrnuté do príslušného zdaňovacieho obdobia roku 1997. XXXXX mu mal pripadať ako nejaký umelec a mal mu hovoriť, že je maliar, alebo fotograf a prostredníctvom tejto brandže získal veľa kontaktov.

Svedok **XXXXX** (XXXXX XXXXX) dňa 12.10.2000 uviedol, že podniká

v predaji spotrebnej elektroniky. Niekedy v máji roku 1997 za ním do skladu v LM mal prísť muž, ktorý mu ponúkol na predaj mobilné telefóny a mal sa preukázať živnostenským listom na meno XXXXX a registráciou platcu DPH, pričom prejavil záujem o kúpu týchto telefónov. Potom asi na druhý deň alebo krátko potom dňa 27.05.1997 ho mal tento muž znovu vyhľadať a priniesť mu 16 ks nových zabalených mobilných telefónov aj s faktúrou na sumu 369.759,99 Sk, načo mal tomuto peniaze vyplatiť v hotovosti. Tento muž mu podpísal pokladničné doklady a mal u seba aj pečiatku XXXXX, ktorou mal oraziť tieto doklady. Túto sumu mal riadne zaúčtovať a zahrnúť do daňových priznaní k DPH a dani z príjmov. Neskôr sa mal dozvedieť z DU LM že XXXXX nezaplatil DPH. V druhom polroku 1997 mal za ním prísť nejaký muž, ktorý sa ho mal pýtať či ho pozná a či s ním niekedy obchodoval. On ho nepoznal a nikdy s ním neobchodoval, čo mu mal povedať načo mu mal tento muž povedať, že on je XXXXX. S týmto mužom tam mal vtedy byť ešte nejaký jeden muž.

Svedok **XXXXX** (spol. XXXXX) dňa 16.10.2000 uviedla, že pracuje ako vedúca personálneho úseku Dubnica nad Váhom a XXXXX nepozná. Našla len faktúru 51/97 na základe ktorej XXXXX fakturoval dodanie 3 ks. mobilných telefónov v sume 33.208,80,-Sk. Tento obchod mal byť zrealizovaný cez zamestnanca ich materskej spoločnosti XXXXX - Bratislava XXXXX, ktorý im telefóny dodal a priniesol aj faktúru, ktorú oni vyplatili o čom bol vystavený pokladničný doklad č. 1227 zo dňa 30.06.1997 pričom telefóny mali potom vo firme používať.

Svedok **XXXXX** (spol. XXXXX) dňa 19.10.2000 uviedol, že osobu XXXXX nepozná nikdy s ním nebol v kontakte. Mal mať vedomosť, že XXXXX mal poznať bývalý zamestnanec XXXXX z Ružomberka, ktorý bol obchodným referentom a zo spoločnosti XXXXX s.r.o. odišiel v roku 1999. Od XXXXX mala spoločnosť kúpiť 2 ks. Mobilných telefónov, ktoré priniesol do firmy XXXXX. Boli uhradené na základe vystavenej faktúry XXXXX zo dňa 23.05.1997, ktoré boli uhradené v hotovosti vo výške 24.597,55 Sk – výdavkovým pokladničným dokladom č. 280 zo dňa 29.05.1997.

Svedok **XXXXX** dňa 26.10.2000 uviedol, že osobu XXXXX vôbec nepozná, nikdy sa s ním nestretol a nebol s ním v žiadnom kontakte. V spol. XXXXX s.r.o. Bratislava pracoval ako obchodný manager od 01.07.1994 do 01.07.1999. Táto firma sa asi v roku 1997 pripravovala na kúpu 3-4 mobilných tel., ktoré potrebovala na svoju činnosť. Pri jednej návšteve rodičov v Ružomberku bol s kamarátmi na diskotéke (CITADELA) pričom sa mali rozprávať o mobilných telefónoch a že firma potrebuje 3-4 telefóny, načo sa mal na neho obrátiť nejaký chalan od vedľajšej partie a povedať mu, že mu môže zohnať v dobrej cene mobilné telefóny zn. Panasonic a Nokia. Predstavili sa navzájom krstnými menami a ten chalan mu mal povedať, že sa volá XXXXX následne sa dohodli a XXXXX mu mal dať tel. číslo do práce. Asi o 1 až 2 týždne sa mu mal Roman ozvať, že má telefóny za cca 10 -11.000,-Sk za kus. XXXXX sa potom pýtal či vie tieto ceny dodržať pri kúpe na firmu XXXXX s.r.o. a nadiktoval mu údaje k tejto firme DIČ, IČO, názov, adresu. Potom mu mal ten Roman povedať že bude mať do konca týždňa cestu do Bratislavy a môže mu telefóny doniesť a či je možné ich zaplatiť v hotovosti, načo mu mal XXXXX povedať, že áno. Za dva dni mal do firmy telefonovať od muža, že mu viez tie mobily, meno mu neuviedol a opýtal sa či je možnosť sa stretnúť asi o 13-14 hod. v Bratislave. Dohodli sa na stretnutí v Pizzerii blízko firmy, kde prišiel, ale nejaký iný muž ako ten v bare a odvolal sa na XXXXX a dohodu s XXXXX V igelitkách doniesol 2 ks. Mobilov

Panasonic a 1 ks. Nokia v sume cca 30.000,-Sk. Muž mu mal dať faktúru on si ju pozrel a následne mu mal vyplatiť peniaze v hotovosti, ktoré mal z pokladne firmy. Viac sa s týmito osobami už nemal stretnúť.

Svedok **XXXXX** (spol. XXXXX) dňa 03.10.2000 uviedol, že si nespomína na rok kedy XXXXX spoznal ani na to ako dlho sa poznali pred tým ako uzatvorili obchod ako sa spolu spoznali, kto ich zoznámil ani kto ich kontaktoval. XXXXX sa mu mal preukázať občianskym preukazom, dokladom o registrácii platcu DPH. Celkom sa mali stretnúť asi 1-2 krát v neznámej reštaurácii v Banskej Bystrici. Ich firma sa mala zaoberať dodávkami, montážou a servisom veľkokuchynských zariadení v rozmedzí od 50 000,-Sk za stroj až po niekoľko miliónov za komplexné vybavenie kuchyni a v tejto brandži sa mal XXXXX ponúknuť ako sprostredkovateľ. Na základe toho mali dňa 15.01.1997 uzatvoriť zmluvu o sprostredkovaní, ktorú mali obaja osobne podpísať bez prítomnosti inej osoby. Odmena bola určená na sumu 2 milióny Sk bez DPH a nebola viazaná na sprostredkovanie konkrétnych obchodov. Za rok 1997 mala spoločnosť obrat cca 44 mil. Sk a zisk 628 000,-Sk. Ing. XXXXX uviedol, že si spomína na najväčšiu akciu s XXXXXkom a to realizáciu kuchyne vo VSŽ Košice vo výške minimálne 10 mil. Sk. Nevedel uviesť čo konkrétne pre to XXXXX urobil ale on mu osobne vyplatil 2.460.000,-Sk, nevedel uviesť, kde sa tak stalo a či bol niekto prítomný. XXXXX mu mal vystaviť príjmový pokladničný doklad č. 398/97 zo dňa 31.12.1997 spolu s faktúrou 97048, no čo sa týka faktúry nevedel či mu ju dal osobne, alebo mu ju XXXXX zaslal poštou. Peniaze mu mal vyplatiť osobne niektorý pracovný deň decembra roku 1997 no nevedel či to bolo práve dňa 31.12.1997 ako je uvedené na doklade. Platbu zahrnul do daňových priznaní DPH 12/1997 a daň z príjmov rok 1997. Od tej doby sa s XXXXXkom už nemal vôbec stretnúť.

Vyhodnotením vykonaných dôkazov je preukázané, že obvinený XXXXX bol od 10.10.1997 mimo územia SR a to v Kanade a neskôr v USA, pričom bol deportovaný na územie SR až dňa 05.09.2012, kedy mu aj bolo oznámené uznesenie o vznesení obvinenia a teda sa nemohol ani fyzicky dopustiť podstatnej časti skutkov tak, ako mu je to kladené za vinu. Z obálok listov, ktoré mal písať XXXXX svojmu otcovi zo zahraničia a ktoré sa nachádzajú v spise vyplýva, že dňa 07.11.1997 bol poslaný prvý list z Kanady, dňa 05.12.1997 ďalší list z Manville, New Jersey USA, dňa 21.12.1998 ďalší list z Charlotte XXXXX, USA, dňa 26.01.1999 ďalší list z Charlotte XXXXX Bolo zistené, že XXXXX na územie Kanady priletel letecky odletom z letiska vo Viedni. Presný deň odletu XXXXX nie je možné s odstupom času a v danej dobe platné predpisy zistiť z dôvodu, že neletel z letiska v SR, ale z letiska iného štátu, konkrétne Viedne.

Z výsluchov svedkov vyplýva tá skutočnosť, že svedkovia síce tvrdia, že mali jednať s XXXXX, ktorý sa im mal predstaviť dokladom totožnosti, živnostenským listom a dokladom o platcovi DPH, taktiež mali mať o ňom vedomosť, že sa venuje maľovaniu obrazov. Všetci mu platili v hotovosti, žiadna platba nebola urobená prevodom a všetko to mali byť vysoké sumy vyplatené za sprostredkovateľskú činnosť bez prítomnosti svedkov proti podpisu na pokladničnom doklade, ktoré však obvinený XXXXX neuznal za svoje a tvrdí, že sa nejedná o jeho podpisy. Realnosť sprostredkovateľskej činnosti sa nedá nijako hodnoverne preveriť. Vzhľadom však aj na odstup času a reálne hodnotenie vyplácaných miliónových odmien v hotovosti „na ruku“ obvinenému medzi štyrmi očami len znižuje dôveryhodnosť výsluchov svedkov

- zástupcov podnikateľských subjektov, ktorí mali s obvineným v danom čase obchodovať a to aj s prihliadnutím, že sa jednalo o rôzne druhy podnikania od dreva, motorových vozidiel, telefónov, atď. Navyše výpovede týchto svedkov boli vykonané bez zabezpečenia práv obvineného na obhajobu a preto nie sú spôsobilé byť v dnešnej procesnej situácii usvedčujúcimi dôkazmi. V podstate všetky tieto skutočnosti zakladajú podozrenie, že uvedené podnikateľské subjekty vkladali do účtovníctva vysoké faktúry od živnostníka XXXXX v dôsledku čoho sa im podstatne znížila daňová povinnosť. Vzhľadom na vtedajšiu neprítomnosť obvineného na území SR boli všetky faktúry týkajúce sa tohto konania uznané za reálne a v dôsledku toho, bola daňová povinnosť dorubená obvinenému XXXXX.

XXXXX napríklad uviedol, že spoločnosť XXXXX mala na dani z príjmov súčet výnosov za rok 1997 vo výške 36.503.862,-Sk, no v roku 1997 mal XXXXX vyplatiť za sprostredkovateľskú činnosť 11.402.100,-Sk, čo je takmer tretina z uvedenej sumy. Jednalo sa pritom o predaj vozidiel zn. Toyota. Týmto došlo k zvýšeniu nákladov podnikateľského subjektu a po vzájomnom započítaní výnosov a nákladov výsledný základ dane vyšiel na sumu 82.000,- Sk a výsledná daň vyšla 32.800,-Sk. No keby neboli zaúčtované faktúry XXXXX bola by daňová povinnosť mnohonásobne vyššia. Uvedené zakladá podozrenie na kupčenie s faktúrami, ktorého sa dopustila osoba vystupujúca ako XXXXX, pričom táto osoba nie je jednoznačne stotožnená, pričom to, že boli vystavované faktúry aj po jeho odchode z územia SR, kedy sa tu reálne nenachádzal potvrdzuje to, že v mene tejto osoby vystupoval niekto iný.

Z výsluchov svedkov taktiež vyplýva, že sa stretli z osobou XXXXX, ktorý sa im mal preukázať dokladmi, ale či to bol isto XXXXX nebolo v minulosti preverované. Dokonca niektoré osoby XXXXX XXXXX XXXXX tvrdia, že s XXXXX obchodovali a vyplácali mu peniaze i v dobe, kedy mal byť mimo územia SR čo len potvrdzuje, že ich tvrdenia nie sú spôsobilé byť usvedčujúcimi dôkazmi proti obvinenému. Taktiež je potrebné prihliadať na skutočnosť, že faktúry, ktoré si tieto osoby zaviedli do účtovníctva im podstatne znížili základ dane a keby priznali, že s XXXXX neobchodovali, malo by to za následok, že uvedené faktúry sú fiktívne a zvýšil by sa im základ dane a tým aj vlastná daňová povinnosť.

Daňový úrad Žilina, pobočka XXXXX dňa 28.11.2012 oznámil, že nevyhnutné daňové pohľadávky daňového subjektu: XXXXX, nar. XXXXX, XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX, boli postúpené na základe zmluvy o postúpení daňových pohľadávok č. 1/2010 z 26.11.2010 vo výške 636.375,24 EUR a na základe zmluvy č. 1/2011 zo dňa 17.10.2011 vo výške 227.433,71 EUR na Slovenskú konsolidačnú, a.s., so sídlom Cintorínska ul. č. 21, 814 99 Bratislava, IČO: 35 776 005, podľa § 65b ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov. Zástupca poškodenej strany Finančného riaditeľstva SR v Banskej XXXXX. Marianna Štefániková uviedla, že k trestnému stíhaniu sa pripájajú a náhradu škody v trestnom konaní si neuplatňujú.

XXXXX Kľačko figuruje v danej veci vzhľadom na obhajobu obvineného ako dôležitý svedok a jeho neprítomnosť bola aj dôvodom prerušenia trestného stíhania. Výpoveď svedka XXXXX sa javí byť v danej veci ako kľúčová, no vzhľadom na jeho status „podozrivého“ v danej veci je potrebné pripustiť možnosť, že odmietne vo veci

vypovedať (čo vzhľadom na dĺžku času, ktorá uplynula od spáchania skutku je možné aj dôvodne predpokladať). XXXXX bol Krajským súdom v Žiline právoplatne odsúdený a pod značkou 3To/107/2012 Okresný súd XXXXX vydal Európsky zatýkací rozkaz a príkaz na dodanie do výkonu trestu sp. zn. 1T/157/2007-809 zo dňa 26.06.2018, no do dnešného dňa sa menovaného nepodarilo vypátrať a zatknúť.

Doposiaľ je vyšetrovanie vedené na základe právnej domnienky, že takéto výdavky daňový subjekt (XXXXX) nemal. To však, logicky, neznamená, že takéto výdavky neboli alebo nemohli byť daňovým subjektom v skutočnosti vynaložené. Z hľadiska trestno-právneho preto nepreukázané výdavky neznameniajú neexistujúce (fiktívne) výdavky a už vôbec nemožno nepreukázanie určitých výdavkov stotožňovať so skrátením dane.

V tomto smere je nutné pripomenúť, že v daňovom konaní platí tzv. obrátené dôkazné bremeno spočívajúce v tom, že dôkazné bremeno je na daňovom subjekte a jednotlivé skutočnosti podstatné pre určenie daňovej povinnosti (napríklad či skutočne boli vynaložené výdavky na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov) musí preukazovať daňový subjekt a ak ich nepreukáže, je správca dane oprávnený postupovať podľa domnienok (predpokladov) uvedených v príslušných daňových predpisoch (napríklad, ak daňový subjekt hodnoverne nepreukáže, že výdavky boli skutočne vynaložené tak ich neuzná) a daň sa preto určí tak, že správca dane zvýši sumu, ktorú nemožno zahrnúť, podľa daňových predpisov, do daňových výdavkov a tak upraví hospodársky výsledok daňového subjektu za zdaňovacie obdobie. Pri dokazovaní v daňovom konaní teda správca dane preukazuje len existenciu, respektíve neexistenciu skutočností rozhodujúcich pre určenie výšky dane a daňový subjekt preukazuje pravdivosť údajov uvedených v daňovom priznaní.

V tomto prípade správca dane daňovú povinnosť určil podľa pomôcok a to náhlašok platieb vyplatených v hotovosti nad 10.000,-Sk, ktoré sa oznamovali na miestne príslušný daňový úrad, a ktoré mal správca dane k dispozícii, no daňový subjekt niektoré faktúry na výstupe v daňovom priznaní nepriznal, pričom reálnosť týchto faktúr na výstupe, na základe čoho vznikla daňová povinnosť, nebola hodnoverne preukázaná. Taktiež mu nebol uznaný nárok na odpočet DPH z dôvodu, že nedoložil daňový doklad pričom celá daňová kontrola na daň z príjmov a aj DPH sa uskutočnila bez jeho prítomnosti, kde bola využitá fikcia doručenia, teda XXXXX nemal žiadnu vedomosť, že daňová kontrola prebieha a daň bola určená v podstate podľa pomôcok.

Z hľadiska trestno-právneho preto nepreukázané odpočty neznameniajú, že neexistujú a už vôbec nemožno nepreukázanie týchto nadmerných odpočtov stotožňovať so skrátením dane. V tomto smere je nutné pripomenúť že v daňovom konaní platí tzv. obrátené dôkazné bremeno spočívajúce v tom, že dôkazné bremeno je na daňovom subjekte a jednotlivé skutočnosti podstatné pre určenie daňovej povinnosti musí preukazovať daňový subjekt a ak ich nepreukáže, je správca dane oprávnený postupovať podľa domnienok uvedených v príslušných daňových predpisoch. Daň sa preto určí tak, že správca dane napríklad neuzná nadmerné odpočty do daňových výdavkov a tak upraví hospodársky výsledok daňového subjektu za zdaňovacie obdobie. Uvedené postupy správcu dane však neplatia a ani nemôžu platiť pre trestné konanie, kde je práve úlohou orgánov činných v trestnom konaní dokazovať všetky rozhodné skutkové okolnosti, t. j. dokazovať či, akým

spôsobom a v akej výške bola príslušná daň skrátaná, prípadne nezaplatená alebo neodvedená, respektíve či konanie daňového subjektu nenapĺňa znaky skutkovej podstaty niektorého z trestných činov proti hospodárskej disciplíne a podobne. Orgány činné v trestnom konaní preto nie sú viazané rozhodnutiami a zisteniami daňového úradu (protokoly o daňových kontrolách a dodatočné platobné výmery môžu byť len určitou pomôckou pre orgány činné v trestnom konaní) a už vôbec nemôžu pri svojich rozhodnutiach vychádzať len z domnienky, že ak daňový subjekt, podľa názoru správcu dane, hodnoverne nepreukázal niektoré svoje výdavky (respektíve vôbec, keďže nepredložil účtovníctvo), ktoré by ho oprávňovali znížiť základ dane, tak úmyselne skrátal daň.

Podľa článku 50 odsek 5 Ústavy SR (aj článok 7 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd) trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Neskorší zákon sa použije, ak je to pre páchatela priaznivejšie.

Uvedená ústavná zásada vylúčenia retroaktivity (spätnej pôsobnosti), ak by to bolo pre páchatela nepriaznivejšie je vyjadrená aj v § 2 ods. 1 Trestného zákona účinného od 01.01.2006 a aj v § 16 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005.

S poukazom na uvedené sú aktuálne všetky skutky obvineného posudzované podľa Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku účinného do 31.08.1999.

Podľa § 3 ods. 3 Trestného zákona účinného do 31.08.1999 pre trestnosť činu treba úmyselné zavinenie, ak neustanovuje tento zákon výslovne, že postačí zavinenie z nedbanlivosti.

Trestného činu skrátania dane podľa § 148 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona účinného do 31.08.1999 sa dopustí ten, kto skrátí daň vo veľkom rozsahu.

Trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona účinného do 31.08.1999 sa dopustí ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobí tak na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu.

Podľa § 89 ods. 17 Trestného zákona účinného do 31.08.1999 pokračovaním v trestnom čine sa rozumie také konanie, ktorého jednotlivé čiastkové útoky vedené jednotným zámerom napĺňajú skutkovú podstatu rovnakého trestného činu, sú spojené rovnakým alebo podobným spôsobom vykonania a blízkou súvislosťou v čase a predmete útoku

Podľa § 89 ods. 11 Trestného zákona účinného do 31.08.1999 škodou nie nepatrnou sa rozumie škoda dosahujúca najmenej dvojnásobok najnižšej mesačnej mzdy, 2a) škodou nie malou sa rozumie suma dosahujúca najmenej šesťnásobok takej mzdy, väčšou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej dvadsaťnásobok takej mzdy, značnou škodou suma dosahujúca najmenej stonásobok takej mzdy a škodou veľkého rozsahu suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej mzdy. Tieto hľadiská sa použijú obdobne na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Výška minimálnej mzdy v roku 1999 predstavovala sumu 3.600,- Sk (119,50 €), v roku 1997 sumu 2.700,- Sk (89,62 €).

Pri zvažovaní ďalšieho zákonného postupu v danej veci je potrebné prihliadať aj na základné zásady trestného konania vyjadrené v § 2 Trestného poriadku. Základné zásady trestného konania sú právne princípy, na ktorých sú vybudované jednotlivé štádiá trestného konania a právne inštitúty upravené v Trestnom poriadku.

Podľa § 2 ods. 2 Trestného poriadku do základných práv a slobôd osôb v prípadoch dovolených zákonom možno zasahovať len v miere nevyhnutnej na dosiahnutie účelu trestného konania, pričom treba rešpektovať dôstojnosť osôb a ich súkromie (zásada zdržanlivosti a primeranosti).

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Okolnosť, či výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania odôvodňujú postavenie obvineného pred súd (§ 234 ods. 1 Trestného poriadku) je vecou úvahy prokurátora, ktorej opačnou alternatívou z hľadiska dokázania viny vo vzťahu ku skutkovým zisteniam je zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. a) alebo písm. c) Trestného poriadku.

Na základe logického úsudku vyplývajúceho zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných zákonným spôsobom tak jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti s prihliadnutím na zásadu náležitého zistenia skutkového stavu obsiahnutú v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku a zásadu voľného hodnotenia dôkazov obsiahnutú v ustanovení § 2 ods. 12 Trestného poriadku, som dospel k záveru, že skutok, ktorý je právne posudzovaný ako trestný čin skrátenia dane podľa § 148 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona účinného do 31.08.1999 (v bode 1) a trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona účinného do 31.08.1999 (v bodoch 2-4) nespáchal obvinený XXXXX a skutok v jeho objektívnej stránke tak ako mu bol kladený za vinu sa nestal. Obvinený XXXXX sa nedopustil žiadneho úmyselného konania, ktoré by smerovalo v skrátení dane alebo k spôsobeniu škody uvedením do omylu konkrétneho daňového úradu. Je zrejmé, že pri deklarovaných a fakturovaných obchodoch v preverovaných podnikateľských vzťahoch mohlo dôjsť k skráteniu dane, avšak nie konaním obvineného, ale konaním iných osôb a na inom skutkovom základe ako to je uvedené v uznesení o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia.

Podľa § 215 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody som trestné stíhanie podľa § 215 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku proti obvinenému XXXXX, nar. XXXXX, zastavil, pretože je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Štefan Tomaško
prokurátor